

Surinder Singh Bangar v. The Union of India and another 220
(Sat Pal, J.)

ਐਕਟ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(9) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ
ਕਰਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼
ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਜੀ ਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਪਰਦਮਨ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1993 ਦਾ CWP ਨੰ. 15842

7 ਸਤੰਬਰ 1994 ਈ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਅਨੁਛੇਦ 226/227— 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ — ਹੜਤਾਲ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਅੱਤਲੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ — ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ - ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ - ਸਰਕੂਲਰ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 5 ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਹਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ। ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਉਸ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਓਰੀਓਡ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

(ਪਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਕੁਲਦੀਪ ਬਿੰਗ ਦੀ ਸੌਖ (ਸੁਪਰਾ), ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੈਟ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਸਜ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਏ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਲਈ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। . ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਮੁਅੱਤਲੀ' ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ - ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਲਈ 6 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਹੜਤਾਲ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੮)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਈ.ਐਸ.ਰੰਗਪੁਰੀ।

ਏ.ਕੇ.ਵਾਲੀਆ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਨਵੰਬਰ, 1989 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ

ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਅਨੁਬੰਧ P.5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਸਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P.6 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਸੀ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲੋਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀਐਲ) ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਕੋਲੋਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 11 ਮਈ, 1981 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਅਨੁਸੂਚੀ P.3) ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 22 ਮਈ, 1981 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P.4) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਤੋਂ 23 ਅਗਸਤ, 1978 ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ 1 ਫੀਸਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਜਨਤਕ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P.5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 6 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-6) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਹਾ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ P.6 ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਸਨ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ

ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਫਰਵਰੀ 1ST8 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, 1978. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ, ਅਰਥਾਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P.6 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2511 (ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਫਾਇਦਾ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਗਰਮ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਕੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਹੈ। 16 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P.5 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਵਿਸ਼ਾ: 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣਾ।

ਨੰ: 550-3 ਜੀਪੀ-78/3379, ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ, 1978।

ਹਾਜ਼ੀਏ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 8 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਫਰਵਰੀ, 1978, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਵਧਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਾਨ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਰਗ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਨ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ। ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ: -

- (i) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਾਧਾ 8 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। , 1978 ਅਤੇ ਆਮ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਬਾਰ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰ ਕਰਨਾ। . ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਬਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਸਮੀ, ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ

- (ii) ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

(7) ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ P.6 ਦੁਆਰਾ ਐਲ ਸੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ (v) 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ (ਅਨੈਕਸਰ P.5 ਅਤੇ P.6) ਦੀ ਸੰਚਤ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਮੰਨ ਵੀ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੇ ਉਕਤ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਦਫਤਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਖਾਸ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ P.5 ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਈ ਗਈ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਹਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ . ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਉਸ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ

ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਸਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਲਏ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਅੱਤਲ ਤੋਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਲਈ 6 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇਣਾ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ

Surinder Singh Bangar v. The Union of India and another 228
(Sat Pal, J.)

ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ
ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਮਾਨਯੋਗ ਆਰ. ਪੀ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸਤ ਪਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੰਗੜਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ. 1989 ਦਾ 503

26 ਸਤੰਬਰ 1994

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। 1919— ਧਾਰਾ X— ਤਰੱਕੀ ਨੀਤੀ ਪੈਰਾ 12.2. ਬੈਂਕ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ - ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਲਾਇਹੀਕਟੂ ਮਾਪਦੰਡ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੈ - ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।